

заповѣди, нареждаше, подканяше. Той вършеше това весело и съ такова голѣмо благодущие, че намираше време да подхвърли и нѣкоя шега на женитѣ, да се спре и да потегли за ушитѣ нѣкой босоногъ хлапакъ, зазѣпанъ до вцѣпняване въ машинитѣ. Любопитството на невѣжитѣ сжщо тѣй го забавляваше. Никой, разбира се, по-добрѣ не познаваше отъ него устройството на вършачката. Той чувствуваше нужда и да поучи тия прости хора.

— Какво я гледате тѣй, ще я лапнете! — говори той на нѣколко души, които зѣпатъ нагорѣ къмъ батозата и си посочватъ нѣщо. — Тамъ е барабанътъ. Четирестотинъ трийсетъ и двѣ въртения прави въ секунда. Разбирашъ ли? — четирестотинъ трийсетъ и двѣ. Не оставя класъ, не чупи зърното.

Нѣкой нерѣшително изказва съмнѣние въ такава една невѣроятна бързина. Вълчанъ потегля ухото на тоя мустакатъ мжжъ сжщо като на нѣкой немирненъ ученикъ, усмихва му се благо, бащински и отминава по-нататкъ. Той се спира при друга група и веднага долавя нишката на разговора.

— Кое, лагеритѣ ли? — намѣсва се той. — Добри сж, добри. Сачмени лагери сж, сжщо като на велосипедъ. А това знаешъ ли какво е?

Запитаниятъ, разбира се, не знае и мълчи. Вълчанъ чука съ прѣстъ по главата му и насмѣшливо говори:

— Сжщото е то, каквото е и туй. Масленикъ е, масленикъ! Налива се тамъ маслото и то си тече по малко, колкото трѣбва. Отворишъ ей-тѣй и виждашъ има ли масло или нѣма. Лагеритѣ никога нѣма да останатъ сухи и да се запалятъ. Сигурна работа. Уменъ човѣкъ го е правилъ, не като мене и като тебе! . .

Около локомотива сжщо има много любопитни. Вълчанъ отива тамъ и отдалечъ още започва: